

[Chr. Christensen.]

på, at den sag, jeg har rejst her, kan affærdiges med en flot bemærkning. Vi er nødt til at tage disse problemer op til alvorlig overvejelse.

Og så vil jeg gerne sige til ministeren, at jeg har med stor sympati set de tanker, der er fremsat i redegørelsen om de erhvervsfaglige uddannelser, der er forbundet med en prestige, der ligger langt under den, som den akademiske uddannelse er forbundet med. Vi må rette på disse forhold. Det kunne måske gøres som antydnet af en tidligere ordfører herfra ved at se på lønforholdene i de stillinger, der forudsætter akademisk uddannelse.

Jeg vil også godt rejse det spørgsmål, om ikke det er nødvendigt, at vi kommer til at vurdere, om nye uddannelser skulle ind i systemet. Det kunne f. eks. være på edb-området, hvor man kunne gå i samarbejde med de højere læreanstalter.

Jeg er meget enig i de betragtninger, der er fremkommet fra hr. Poul Boegs side angående det uheldige i den nedvurdering af de eksakte kundskaber, der i øjeblikket er på mode. Det tvinger måske også erhvervslivet over i selvstændige prøveformer, som man næppe kan være interesseret i. Men såfremt de faglige kvalifikationer hos de folk, som de skal ansætte, ikke er til stede, så befordres jo netop denne udvikling. Jeg vil i den forbindelse gerne takke for ministerens positive udtalelser herom og også for de bemærkninger, der er fremsat angående muligheden for, at man kan gå ud af en uddannelse og ud i erhvervslivet og eventuelt komme tilbage med den viden og erfaring, man så har fået, og bygge positivt oven på den tidligere uddannelse.

Jeg skal slutte disse bemærkninger af med at sige, at vi i denne debat om de højere uddannelser ikke må glemme at tænke på den uddannelse på det almene plan, som foregår inden for folkeuniversiteterne og på aftenhøjskolerne rundt omkring i kommunerne. Den danske folkehøjskole spiller også stadig væk heldigvis en rolle i den folkelige uddannelse. De bør næppe glemmes i denne vældige debat om de højere uddannelser.

Freddy Madsen (DKP):

Indledningsvis vil jeg gerne blande mig i

den debat, som kort har været her omkring den indflydelse, som EF har i denne situation. Hr. Tråff mener, at vi i højere grad skal skele til den side og tilpasse os de krav, som EF stiller, mens hr. K. Helveg Petersen siger, at det er overladt til medlemsstaterne. Jeg er tilbøjelig til at give hr. K. Helveg Petersen ret, men det er jo ikke alene et spørgsmål om, hvad man er tvunget til, men også et spørgsmål om, hvad man faktisk er villig til. Her synes jeg, det kan være interessant at se lidt på, hvad der faktisk forventes af EF i denne forbindelse. I et udkast fra Kommissionen til aktionsprogram for videnskabeligt og teknologisk samarbejde af 25. juli 1973 står der vedrørende harmoniseringen af medlemsstaternes nationale aktiviteter på grundforskningens område følgende programerklæring:

„Grundforskning udgør almindeligvis kilden til nye kundskaber og er det teoretiske grundlag for anvendt forskning . . . Grundforskningen er en hovedfaktor for teknisk, socialt og kulturelt fremskridt.

Dynamikken, niveauet og omfanget af grundforskningen har afgørende indflydelse på Fællesskabets evne til at overkomme fremtidens opgaver og til at fastholde sin plads i verden og i et samfund i hurtig udvikling. Grundforskningens fremme udgør derfor et anerkendt mål for medlemslandenes nationale politik på det videnskabelige område.

Det er nødvendigt for Fællesskabet at udbyde samarbejdet mellem medlemslandenes forskere på dette område for at få størst muligt udbytte af det potentielle, der kommer ud af et effektivt samarbejde mellem forskere, for så vidt som muligt at fremme anvendelsen af fremmede midler og for at skabe et optimalt skabende klima i Fællesskabet.“

Det lyder alt sammen såre uskyldigt. Men jeg synes også, det er nødvendigt at gribe tilbage, som man jo må, i baggrundsstoffet for at se, hvordan sådanne Kommissionserklæringer kommer til verden, og de bygger på en rapport, som er udarbejdet af Kommissionsmedlem Ralf Dahrendorf i maj 1973. Han udtrykker tingene noget mere klart, idet han siger:

„Iværksættelse heraf“ — altså en fælles grundforskningspolitik — „skal bidrage til udviklingen af et dynamisk europæisk er-